

(Polo)zapomenuté příběhy

Navazujeme na minulý díl a představíme si poslední vynikající neslyšící baletku z doby první republiky. Po Moli Urbanové a Melitě Guthové tentokrát Marii Kopecnou.

5. díl

Marie Kopecná

Narodila se 12. 8. 1918 ve Vídni. Pocházela ze známé rodiny. Její otec byl důstojníkem Čsl. armády a bratr Bedřich Kopecný se později proslavil pod pseudonymem Neprakta jako textař Dikobrazu.

Ohluchla ve věku 6 měsíců buď po meningitidě, nebo následkem španělské chřipky a stejně jako Urbanová a Guthová chodila do Pražského ústavu na Smíchově. Přesto soukromě navštěvovala baletní školu u emeritní primabaleríny Národního divadla, kterou zvládla díky svému talentu a inteligenci. Krátký čas tančila v baletním souboru Národního

divadla a potom ve Velké operetě.

V Národním divadle tančila dokonce sólový part v Čajkovského baletu Labutí jezero. Ve Velké operetě tančila až do druhé světové války. Excelovala zde v Lehárově operetě

Země úsměvů. Ač neslyšící, dokázala bravurně reagovat na vedení dirigentem a klapot střevíců svých baletních kolegyně. Ve Velké operetě se seznámila s Rakušanem, s nímž žila v letech 1938 až 1950 ve Vídni. Zde vedla pestrý společenský život a věnovala se svým zálibám, kterými byly plavání a jízda na koni. Navštěvovala zde

také kurzy kreslení a navrhování, což se jí později hodilo. Po komunistickém převratu se vrátila do Prahy, kde pracovala ve studiu kreslených filmů Bratři v triku (pozdější Krátký film) jako animátorka a koloristka kreslených filmů. Na Barrandově zůstala až do svého odchodu do důchodu v roce 1978. Žila na Malé Straně v Thunovské ulici. Ve stejném domě, kde v roce 1984 natáčel Forman svého oskarového filmového Amadea.

V 50. letech se znovu vrátila k divadlu a s dalšími neslyšícími ochotníky hrála pantomimu, kde využila svou vynikající mimiku. V roce 1955 vystupovala v úspěšném divadelním dramatu od Karla Sabiny Maloměstské klepny v Národním domě na Vinohradech. Hrála zde tehdejší herecká špička neslyšících umělců v čele s Evou Houdkovou Tesárkovou a Anicou Dvořákovou.

Ač byla celý život dámou v pravém slova smyslu, zemřela osamělá v roce 2005. Pohřbena je na dejvicském hřbitově Šárka, u kostela sv. Matěje.

Petr Pánek,

foto: archiv Josefa Brožíka, Anici Dvořákové a Pavla Hlůžka

Marie Kopecná na koni ve Vídni (1946)

PŘÍŠTĚ:

VILÉM BOHUMÍR HAUNER